NN 4/2019 (11.1.2019.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-270/17-4 od 6. prosinca 2018.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

86

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Fedore Lovričević-Stojanović, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, koji zastupa Irena Brezovečki, putem generalne punomoći broj: Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radu prisilnog izvršenja rješenja, na sjednici vijeća održanoj 6. prosinca 2018.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/15-01/71, urbroj: 376-04/17-35 od 14. rujna 2017.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

Tuženik je donio citirano rješenje o prisilnom izvršenju kojim je utvrdio da Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihonovića 9, 10110 Zagreb, nije postupio po točki II. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/15-01/71, urbroj: 376-04/16-12, od 16. ožujka 2016., kao ni po rješenju o prisilnom izvršenju klasa: UP/I-344-07/15-01/71, urbroj: 376-04/16-28 od 31. listopada 2016. (I. točka izreke). U II. točki izreke osporavanog rješenja odlučeno je da se odgovornoj osobi u Trgovačkom društvu iz točke I. Nataši Rapaić, članici Uprave i glavnoj operativnoj direktorici za privatne korisnike, izriče novčana kazna u iznosu od 100.000,00 kn (sto tisuća kuna) te joj se nalaže u roku 8 dana od primitka ovoga rješenja platiti navedeni novčani iznos na žiro-račun Državnog proračuna br. HR121001005-1863000160, model HR68, poziv na broj odobrenja: 6092-83164772986, i u istom roku dostaviti inspektoru dokaz o izvršenoj isplati. Hrvatskome Telekomu d.d. naloženo je odmah po zaprimanju ovoga rješenja, postupiti po točki II. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/15-01/71, urbroj: 376-04/16-12 od 16. ožujka 2016. Ukoliko Hrvatski Telekom d.d. ne postupi u skladu s točkom III. izreke ovoga rješenja u ostavljenom roku, inspektor elektroničkih komunikacija izreći će odgovornoj osobi izvršenika novčanu kaznu u iznosu od 200.000,00 kn (dvije stotine tisuća kuna). U slučaju daljnjeg neizvršenja obveze bit će izrečena novčana kazna u dvostrukom iznosu (IV. točka izreke).

Tužitelj je protiv uvodno označenog rješenja podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga. U bitnome navodi da ga je tuženik dopisom od 31. svibnja 2017. pozvao na dostavu očitovanja o ponudi koju je tužitelj nudio na području sjeverozapadne Hrvatske. Navodi kako se na to uredno očitovao tuženiku 6. lipnja 2017. Međutim, nakon spomenutog očitovanja, bez da ga se dodatno upoznalo s utvrđenim činjeničnim stanjem i izvedenim zaključcima, tužitelj je 15. rujna 2017. zaprimio pobijano rješenje. Smatra kako je u svemu postupao zakonito i u skladu sa regulatornom obvezom nadzora cijena i vođenja troškovnog računovodstva. Ističe kako je već dopisom od 23. prosinca 2015. obavijestio tuženika o uvođenju promotivne ponude na Halo Non stop + tarifnoj opciji u paketima MAX2 L, MAX3 M+, MAX3 L, MAX3 HBO, Ultra MAX3 L i Ultra MAX3 M/L HBO. Unatoč tomu, u pobijanom rješenju tuženik tvrdi da ga tužitelj nikada nije obavijestio o tome da bi Halo Non stop + tarifna opcija bila dostupna na svim paketima koje je tužitelj u danom trenutku imao u svojoj ponudi. Zaključak tuženika smatra netočnim i u tom pravcu dostavlja uz tužbu svoje dopise upućivane tuženiku. U osnovi smatra kako je ih svih dokaza vidljivo da je obavijestio tuženika o primjeni promotivne ponude za Halo Non stop + tarifne opcije na svim paketima. Ističe da je napisao kako je određena opcija dostupna na svim paketima, a što znači da nije ništa skrivao od tuženika kao regulatora niti je nudio neke ponude o kojima ga ne bi obavijestio ili koje ne bi bile troškovno usmjerene. Tužitelj navodi kako nije proizveo nikakve poremećaje na tržištu niti izazvao štetu ostalim operatorima ili korisnicima. Posebno ističe kako je prije donošenja pobijanog rješenja trebao biti upoznat s činjenicom zbog koje je u konačnosti kažnjen, kako bi se o istoj mogao dodatno očitovati. Uskraćivanjem ove mogućnosti tužitelju, tuženik je